

עיריית תל-אביב - יפו
פרוטוקול מס' 13 משיבת הנהלת העירייה

פרוטוקול מס' 13 משיבת הנהלת העירייה שהתקיימה ב- 26/07/2010

השתתפו:	מר רון חולדאי	ראש העירייה
וה"ה: ד. ספיר	נ. וולוך	מ. טיומקין
ש. אגמי	ת. אבי גיא	ת. זנדברג
י. דיין	כ. עוזרי	א. סולר

וה"ה:

מ. לייבה, א. בן-שושן, ע. סלמן, מ. גילצר, ד. אלטשולר, ד. לוטן, א. לוי, ת. כורם, י. בן-ארצי,
א. כהן, ע. וינברג, מ. בנימיני, ג. בן-חורין.

רשמה: ישראלה אגמון

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 13
מתאריך ט"ו באב תש"ע (26/07/2010)

- 2 -

על סדר היום:

1. הקצאת מקרקעין.

2. טיפול באוכלוסיות : נפגעי סמים ושיקום האסיר.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 13
מתאריך ט"ו באב תש"ע (26/07/2010)

- 3 -

37. הקצאת מקרקעין:

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

שלום לכולם.

ישיבת הנהלה- 26.7.2010, השעה היא 16.15.

יש לנו שני נושאים על סדר היום :

הקצאת מקרקעין- אלי לוי

ואחר כך נעסוק בנושא שנקרא- טיפול באוכלוסיות- נפגעי סמים ושיקום האסיר.

מר אלי לוי:

נושא ראשון- המשך מתן רשות שימוש והארכת רשות שימוש והפעלה לקשת- אגודה למען הקשיש בתל-אביב, בנכס העירוני הידוע כמרכז יום לקשיש ברמת אביב, ברח' חיים לבנון 75. זהו מבנה בן שתי קומות שהעירייה הקימה, ברח' חיים לבנון, שידוע כמרכז יום לקשיש- מרכז אביבים. המקום הזה מופעל על ידי קשת שנים רבות. הואיל והתקופה הסתיימה, ואנו גם חותמים אתם חוזי הפעלה שנתיים, אנו מבקשים להאריך את התקופה ל-5 שנים נוספות, לבקשת מינהל השרותים החברתיים, ועל ידי הצוות המקצועי מומלץ להמשיך ולהאריך את התקופה. הנושא השני: איתור מקרקעין ומתן רשות שימוש לעמותת "בית כנסת אזורי חן" להקמת והפעלת בית כנסת לשכונת אזורי חן ורמת אביב ג' החדשה. מדובר בשטח של 560 מ"ר ברח' מוקדי 16, לתקופה של 15 שנה. הנושא הזה נדון בהנהלה בפעם שעברה, עלו כמה שאלות לגבי אפשרויות של בנייה משולבת, משהו שלא התאפשר עקב בעיות של קווי בניין. בסופו של דבר- לאחר שהתכנית הוצגה גם לראש העירייה, הוסכם שאנו נביא את הקצאת 560 מ"ר לצורך הקמת בית הכנסת. אני מציין את העובדה שלאור מדיניות העירייה וההנהלה, בית הכנסת מוקצה לעמותה לאחר שיש הסכמה בין העמותה לבין ועד השכונה, ויש הסכמה כללית על אופי בית-הכנסת- שהוא ישראלי לכל דבר.

גב' עוזרי:

מה פרוש- ישראלי?

מר אלי לוי:

יש נוסחים שונים.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 13
מתאריך ט"ו באב תש"ע (26/07/2010)**

- 4 -

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

יש נוסח תימני וכו'.

מר בן שושן:

נוסח אחיד.

מר אלי לוי:

הנושא הבא הוא- מתן רשות שימוש לעמותת הצמיחה היפואית, בקומה הראשונה במבנה ברח' הצורי 3, להפעלת כתת גן לגילאי 3 עד 5 לתקופה של 5 שנים. מדובר במבנה ששימש לפני שנים רבות כמעון של נעמ"ת בתוך שכונת עג'מי. המקום די הוזנח במשך השנים והפסקנו את הפעילות בו, ועכשיו העמותה לצמיחה יפואית מבקשת להקים שם כתת גן לגילאי 3-5. הסוגיה הזאת נבחנה על ידי הצוות המקצועי, וכולם המליצו לאשר מתן שימוש ל-5 שנים פחות יום.

גב' זנדברג:

מדובר כאן בגילאי 3-5. באופן עקרוני זה גיל עירוני, למה עמותה פרטית מפעילה את זה? לא לגבי הקצאת המבנה, אבל גילאי 3-5 באופן עקרוני זה גיל של חינוך עירוני.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

התשובה היא בדיוק לא. אין חוק,

גב' זנדברג:

בסדר. אבל הוא אומר שזה היה גם נעמ"ת.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

תני לי להשלים פעם תשובה. את שואלת שאלה, אני לא פותח את הפה ואת קופצת. איפה התרבות? רגע, שאלת אותי, אני עונה לך.
גילאי 3-5 זה שוק שקיים- גם של פרטי וגם של עירוני. במקום שהשוק הפרטי רוצה- לוקחים לשוק הפרטי, במקום שהשוק הפרטי לא עונה- אנחנו עושים. יש פה דו קיום שקיים. כנראה שישנה איזו עמותה שרוצה להקים גן ילדים, יש הרבה גני ילדים פרטיים שמבקשים מאתנו. הגנת בלומה מקיימת גן פרטי, זוכה להצלחה מרובה ואנו עוזרים להקצות מקום שהיא תוכל לפעול. משכירים.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 13
מתאריך ט"ו באב תש"ע (26/07/2010)

- 5 -

מר אלי לוי:

קיבלתי פה איזושהי הערה שמדובר על גילאי 3-4, כי גיל 5 זה הופך להיות עירוני.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

3-4 זה 3 עד 5.

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

זה 5 לא כולל.

מר אלי לוי:

זה לא כולל 5, כי זה עד 5.

גב' להבי:

המלצה של מינהל שרותים חברתיים - למה?

מר אלי לוי:

כי מדובר בעמותה שמתמקדת בעיקר בסיוע למשפחות במצוקה, והיא עוזרת לאותם ילדים שהמשפחות שלהם יצטרכו את הגן הזה. גם פעילות בוקר, גם פעילות אחר הצהריים.

גב' להבי:

זה ילדים במצוקה?

קריאה:

זה התנועה האיסלאמית.

גב' להבי:

המקום מפותח מבחינת תעריף? אני שואלת. אני לא הבנתי עדיין את הקריטריונים שלפיהם משכירים לגורמים פרטיים.

מר אלי לוי:

אנחנו לא משכירים, אנחנו מקצים.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 13
מתאריך ט"ו באב תש"ע (26/07/2010)

- 6 -

גב' להבי:

מקצים, עוד יותר. אבל פעם אחרת השכרת, ושאלתי על זה שאלות .

מר אלי לוי:

זה משהו אחר, זה היה בצפון, ולא היה קשור.

גב' להבי:

פעם שנייה אתה מקצה, ואני מנסה להבין את הקריטריונים לפיהם מקצים או משכירים לגנים פרטיים נכסים עירוניים. מהם הקריטריונים? אם תבוא ותגיד לי שהגן הזה פועל לפי תעריף של התמ"ת, ושהוא מחויב להיות גן מסובסד, אז אני אבין שאתה מקצה לו. אבל אם אומר לי ראש העיר שזה גן פרטי,

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני לא אומר לך שום דבר. אני הסברתי לך שבשוק הזה יש פרטי ויש כללי.

מר ספיר:

נעמ"ת זה פרטי או ציבורי?

גב' להבי:

זה ציבורי.

מר ספיר:

נעמ"ת זה פרטי, זו עמותה פרטית.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

נעמ"ת זה פרטי, מה זה לא פרטי.

גב' זנדברג:

יש שלושה סוגים.

גב' להבי:

נעמ"ת כפוף לתעריפים של התמ"ת, ואנחנו יודעים שהמכסימום שהוא גובה,

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 13
מתאריך ט"ו באב תש"ע (26/07/2010)

- 7 -

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

את המקרה הפרטי אני לא מכיר, תענה הגב' אלטשולר.

גב' אלטשולר:

גן פרטי- יש לו תעריפים פרטיים ולא של התמ"ת.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

היא שואלת אותך לגבי הגן הספציפי הזה, את יודעת לענות?

גב' אלטשולר:

אני לא יודעת לגבי הגן הספציפי הזה.

גב' להבי:

אם נותנים הקצאה ללא תמורה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אם הוא יכול לתת תשובה, בבקשה.

מר אלי לוי:

מדובר בעמותה שלא גובה תעריפים כמו גן פרטי,

גב' להבי:

מה התעריפים שהיא גובה?

מר אלי לוי:

אין לי מושג.

גב' להבי:

אני מבקשת לבדוק את זה.

מר אלי לוי:

זו עמותה ללא כוונת רווח.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 13
מתאריך ט"ו באב תש"ע (26/07/2010)**

- 8 -

גב' להבי:

אני יכולה להביא לך 10 עמותות שפועלות ללא כוונת רווח, והם עדיין יתנהלו כמו גן פרטי ולא יהיו כפופים לתעריפים של התמ"ת.

מר אלי לוי:

אני מציע שאנחנו נאשר את זה, ונכתוב בחוזה,

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אנחנו דוחים את זה.

גב' להבי:

תודה.

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

זה כבר לא יהיה לשנת הלימודים הקרובה, זה בטוח.

קריאה:

זה בעיה.

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

אין מה לעשות. פחות גן.

מר אלי לוי:

המשך מתן רשות שימוש והפעלה לנעמ"ת במגרש בשטח של 360 מ"ר ברח' לאה 4. אנו מדברים על רח' לאה-שקיים בו מעון של נעמ"ת. נעמ"ת ביקשה להתרחב במידה מסוימת וביקשה חצר נוספת להקמת כתה נוספת. אישרנו לה בעבר, היא מבקשת להאריך את התקופה לגבי עוד 360 מ"ר. היה דיון בנושא הזה אצל מנכ"ל העירייה- שבו הוסכם שנביא את זה לדיון בהנהלת העירייה. אנו מבקשים להעמיד שטח נוסף של 360 מ"ר לצורך הפעלת מעון ילדים.

מר וולנד:

אתה ממליץ מנחם?

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 13
מתאריך ט"ו באב תש"ע (26/07/2010)

- 9 -

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

כן.

מר אלי לוי:

מתן רשות שימוש, ניהול והפעלה ל"צהלה- אגודה שיתופית לשיכון בע"מ", בית כנסת קיים המופעל כבר למעלה מ-40 ומשהו שנה, שקיים בצהלה. התקופה נגמרה, ופנתה האגודה לתת לה את זכות השימוש, הניהול וההפעלה על מנת שהיא תוכל לשפץ אותו, לשקם אותו ולהיות אחראית על תפעולו- כאגודה. אנחנו מבקשים לאשר להם את ההקצאה.

גב' להבי:

למה 24 שנים ולא 5 שנים?

מר אלי לוי:

כי זה בית כנסת. בית כנסת בדרך כלל- לוקחת אותו עמותה, מנהלת אותו, השימוש לא משתנה, לא משתנה המקום ולא הקהל.

גב' להבי:

היה בית כנסת באזורי ח"ן שהיה כתוב הקמה. כאשר ראיתי הקמה- חשבתי ש-15 שנה להקמה זה הגיוני, אדם מוציא כסף מכיסו ובונה בית כנסת. אבל כשפה מדובר על להמשיך ולנהל, אני רק שואלת –איפה ההגיון של 24 שנים ולא נניח 5 שנים.

גב' עוזרי:

זה קיים 40 שנה.

מר אלי לוי:

אני אסביר לך:

במקומות חדשים אנחנו נותנים ל-15 שנה על מנת ליצור איזהשהו פיקוח ובקרה שהמקום לא ישתנה, ולא יהיו מקרים כפי שקרה לנו בתל-ברוך, שפתאום אחד השתלט על עמותה והפך את בית הכנסת לבית כנסת שלו. ולכן אנו עושים בקרות חוזרות במקומות שהשכונות הן חדשות. במקום שהוא אגודה מסודרת, כמו בצהלה, אין לי צורך ליצור בקרות כל 15 שנה. גם 24 שנה זה

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 13
מתאריך ט"ו באב תש"ע (26/07/2010)**

- 10 -

בסדר, כי זה אגודה מסודרת, ידועה, היא מנהלת את כל השכונה, היא לא מנהלת רק את בית הכנסת הזה. לכן אין לנו בעיה לתת להם לתקופה ארוכה. הנושא הבא: שטח עבור שבט צופי צהלה. הנהלת העירייה מתבקשת לאשר הצעת מגרש בשטח של 1,900 מ"ר, חלק מחלקה 116 - לצורך פעילות שבט צופי צהלה. על השטח היום קיים מבנה זמני של צופי צהלה. בזמנו השטח הזמני הזה אושר על ידי העירייה כזמני, לא כשטח קבוע- כי היעוד שלו היה שטח ציבורי פתוח. מאז יש דיונים רבים על הקמת מבנה קבע לצופי צהלה. לצורך העניין הזה קידמנו תב"ע ששינתה את יעודו של המגרש הזה משטח ציבורי פתוח למגרש לבנייה ציבורית, דהיינו מגרש צבוע חום ולא ירוק. לאור זאת והעובדה שאנו מבקשים להקים מבנה חדש, אנו קודם כל רוצים לאשר את המיקום הסופי שלו בשטח הזה- בהתאם לתב"ע ובהתאם לתכניות שאושרו במינהל הנדסה- להקצאת מגרש לצופי צהלה.

גב' אבי-גיא:

רציתי לשאול: חום יכול להיות ירוק בחזרה, או רק ירוק יכול להיות חום?

מר אלי לוי:

תב"ע יכולה לעשות מה שהיא רוצה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

כל שטח יכול לחזור בהכרעה של גורמי התכנון- מירוק לחום, מחום לפרטי, מפרטי למגורים למסחרי, כאשר לכל הכרעה כזאת יש מחיר משלו. אם את לוקחת שטח פרטי ומחליטה שהוא יהיה ירוק, את צריכה לפצות את האיש הפרטי על כך שלקחת לו את רכושו. אותו דבר ניתן לקחת גם שטח חום ולהפוך אותו חזרה לירוק.

גב' להבי:

חום יכול להיות ירוק בלי תב"ע, ירוק לא יכול להיות חום בלי תב"ע.

גב' אבי-גיא:

חום- יכול להיות פרטי, אבל זה דבר לא רצוי.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 13
מתאריך ט"ו באב תש"ע (26/07/2010)

- 11 -

מר אלי לוי:

חום, בדרך כלל מקצים לו זכויות בנייה, ושטח שמקצים לו זכויות בנייה- צריך תב"ע. להפוך חום לירוק- שמבטל זכויות, אין בעיה וזה בסמכות ועדה מקומית, אבל בעקרון זה מחייב תב"ע.

גב' אבי-גיא:

כי אני מכירה הרבה מקומות שזה חום, ובינתיים יש שם נטיעות.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

נכון, ויום אחד אנחנו יכולים להחליט שם. יש הרבה מאוד מגרשים כאלה.

מר אלי לוי:

יש הרבה מגרשים כאלה בעיר תל-אביב, שמשמשים כגינות זמניות- כדי שלא יפלו, כדי שייראו יפה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

במסגרת העיר יש לנו הרבה מאוד שטחים שאפשר לקרוא להם רזרבה. יש לנו רזרבה קרקעית של שטחים חומים, שעדיין אנחנו לא משתמשים בהם. דרך אגב, אחת ההנחיות שאני נותן היום, בניגוד לעבר, מאז שאני ראש עירייה-להיות מאוד חסכוניים בשטחים חומים. מה זאת אומרת? למשל, לנסות לבנות שתי קומות ולא לפרוס את כל המבנה על פני השטח. להסתכל טוב טוב ולבנות רק את מה שאנו צריכים ולא יותר מזה – כדי להשאיר רזרבות לעתיד. העיר בסופו של דבר הולכת ונבנית, הולכת ומצטופפת, וצריך להשאיר רזרבה על פני הקרקע. היה לנו ויכוח גדול עם משרד החינוך- שלא אישר לנו בעבר לעשות חצרות של גני ילדים בתוך בניין, או על גג של בנין, והיום פרצנו את התחום הזה, ומי שילך היום לדיזנגוף, אני לא זוכר את המספר,

קריאה:

.221

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

בקרב מאוד נפתח שם בניין שיש בו 4 גני ילדים ו-3 מעונות של נעמ"ת, כאשר שני גנים נמצאים על פני הקרקע עם שתי חצרות למטה, ו-2 גנים נמצאים למעלה עם חצר למעלה, וזה בנוי כגני ילדים. וכל זה כתוצאה מהנסיון לשמור, ולהבין שקרקע היום היא לא מה שהיה פעם. הדבר גם נכון דרך אגב- למוסדות להשכלה גבוהה. היכולת של עיריית תל-אביב היום לתת מרחבי דשא

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 13
מתאריך ט"ו באב תש"ע (26/07/2010)

- 12 -

גדולים לטובת מוסדות להשכלה גבוהה נגמרה, ואנחנו נצטרך לראות מוסדות להשכלה גבוהה בבניינים עתירי קומות. ככה זה, אין מה לעשות.

מר אלי לוי:

תודה רבה.

החלטה: ההנהלה מאשרת הקצאת מקרקעין כדלהלן:

א. המשך מתן רשות שימוש והארכת רשות שימוש והפעלה לקשת-אגודה למען הקשיש בתל-אביב - יפו, בנכס העירוני הידוע כמרכז יום לקשיש ברמת אביב ברח' חיים לבנון 75, מאושרת הארכת התקופה ל-5 שנים נוספות.

ב. איתור מקרקעין ומתן רשות שימוש לעמותת "בית כנסת אזורי חן" להקמת והפעלת בית כנסת לשכונות אזורי חן ורמת אביב ג' החדשה, לתקופה של 15 שנה.
ג. המשך מתן רשות שימוש והפעלה לנעמ"ת במגרש בשטח של 360 מ"ר ברח' לאה 4- העמדת שטח נוסף של 360 מ"ר לצורך הפעלת מעון ילדים לתקופה של שנתיים החל מיום 1.9.2010 ועד ליום 31.8.2012.

ד. מתן רשות שימוש, ניהול והפעלה ל"צהלה-אגודה שיתופית לשיכון בע"מ", בית כנסת-לבית כנסת המצוי ברח' יהונתן 17 א' בשכונת צהלה, לא תמורה, לתקופה של 24 שנים ו-11 חודשים מיום אישור מועצת העירייה.
ה. שטח עבור שבט צופי צהלה.

מתן רשות שימוש לעמותת הצמיחה היפואית, בקומה הראשונה במבנה ברח' הצורי 3, להפעלת כתת גן לגילאי 3 עד 5 לתקופה של 5 שנים- הוחלט לשוב ולדון.

38. טיפול באוכלוסיות : נפגעי סמים ושיקום האסיר:

גב' אלטשולר:

נמצא אתי מר יואב בן-ארצי שהוא מנהל התחום לטיפול בנפגעי סמים, שיקום אסיר, דיירי רחוב ומרכז נושא החרום. אנחנו נציג לכם את הנושא, אני מקווה בקצרה ובצורה עניינית.
(הצגת הדברים מלווה במצגת) יש לנו בעיר 5 מרכזים לטיפול בנפגעי סמים, ביפו, בשכונת התקווה, באזור מרכז העיר, בנווה אליעזר ובצפון העיר. אנו מטפלים בשנה ב-1,100 נגמלים, ואני רוצה לומר שאנו מאוד גאים על עבודתנו עם האוכלוסיה הזאת, כי הצלחותינו הן לא מבוטלות,

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 13
מתאריך ט"ו באב תש"ע (26/07/2010)**

- 13 -

ואנחנו אפילו מתחרים ברמה העולמית, אנו מדברים על 30%-35% הצלחה- שזה גבוה מאוד. 1,100 אנשים מטופלים אצלנו בשנה, ובנקודת זמן-400. הטיפול כולל הפנייה, תיווך, ליווי לגמילה פיזית, שיחות פרטניות, מפגשי טיפול קבוצתי, התערבות זוגית, משפחתית והכוונה לימודית ותעסוקתית. בדיקות שתן 3 פעמים בשבוע. לצד הפעילות הזאת מופעלים 2 מרכזי יום בעיר-האחד במרכז העיר, ברוטשילד, והשני בצפון מזרח העיר, והשרות הזה נותן בעצם בית חם למטופלים ובעצם יכולת ללוות אותם ברמה השיקומית-תעסוקתית, 5 ימים בשבוע בין 08.30 ל-14.00, ובצפון העיר המרכז פועל 3 פעמים בשבוע.

מר בן-ארצי:

קצת על מאפייני האוכלוסיה ועל מגמות שהולכו ומתקדמות לצערנו-במובן הרע של המילה. קודם כל 90% מהפונים הם באמת אנשים שמשתמשים והשתמשו בעבר-בעיקר בסם הרואין כסם מועדף. חשוב לציין שהם מחוזקים – במובן הרע של המילה- בכדורי הרגעה- קלונקסים, ווליומים, ובעצם באים אלינו לשרות, וכרמלה רואה אותם לא אחת ולא שתיים, מפורקים לחלוטין, עם ערימות של בעיות שהצטברו במשך 20 שנות התמכרות, 25 שנות התמכרות פעילה, וזה כמובן השליך על הרמה המשפחתית, האשה, הילדים, התעסוקה, הכלכלה, החינוך, והם באים לתקופה ארוכה של טיפול. ב-5 השנים האחרונות אנו עדים לכניסה של מטופלים נוספים- שמשתמשים לצערנו בסמי פיצוציות: חגיגת, אקסטזי, קוקאין, שימוש בולמסי באלכוהול. כאשר אני אומר- שימוש בולמוסי, זה אומר שבעצם לפעמים מיום חמישי עד יום ראשון יש ערב שתייה שנמשך לאורך זמן ומשבש להם אורחות חיים, וגם הם כבר הפכו להיות סוג של סנונית שמגיעה אלינו לטיפול. כמובן שגם מוצרי הקנאביס-גראס, חשיש, היום יש קצת יובש, היתה כתבה בעתון "טיים אאוט" בתל-אביב שדיברה על היובש בתל-אביב וחצתה את אוכלוסיות המיובשים ל-2: האחת, שהופכת את היובש לאיזהשהו מנוף ומתעסקת עם יוגה וכל מיני דברים כאלה, והשנייה באמת מוצאת לעצמה לצערנו- מפלט בחמרים אחרים. מה שאני מנסה לומר כאן הוא- שמעבר לאוכלוסיה המטופלת הרגילה שלנו- אוכלוסית המטופלים המנדטורית, נכנסה אוכלוסיה נוספת- שדורשת מאתנו הרבה מאוד משאבים. מעבר לזה חשוב לי לציין שמדובר במחלה שהיא מחלה כרונית. המשמעות של מחלה כרונית היא- שבעצם האוכלוסיה הזאת דורשת טיפול לאורך זמן, ולפעמים אנחנו נתקלים בדלת מסתובבת- אנשים יוצאים ונכנסים מהשרות, כי כרגע הם יכולים להיות משוקמים עד גבול מסוים, ויש מעידה בהמשך הדרך ואנו יכולים לקבל אותם בהמשך לתהליך נוסף. והמשמעות האופרטיבית היא שבעצם יש לנו אוכלוסיה מטופלת, ואוכלוסיה שמזדמנת אלינו אחת ל, שאני לא מחשיב אותה, כדי להתחזק ולקבל חיזוק לנסיון שהיא צברה במשך הזמן.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 13
מתאריך ט"ו באב תש"ע (26/07/2010)**

- 14 -

נתונים סטטיסטיים שכדאי לדעת: 85% מהמטופלים הם גברים, 15% נשים, מגמה של עלייה. בספרות המקצועית אנו עדים ל-30% נשים – 70% גברים. אם הייתם שואלים אותי לפני 5 שנים, עמדנו על 10% נשים ו-90% גברים. כשאני אומר 15% נשים אני צריך בעצם לציין שיש איפיונים מאוד מאוד קשים של נשים שמכורות. בדרך כלל זה מלווה גם בעיסוק בזנות-כדי למממן את ההתמכרות, ואנחנו בעצם עדים לתופעה של התמכרות כפולה, גם לצערי- שיעבוד הגוף וגם לצערי – צריכת חמרים פסיכואקטיביים, מה שמצריך מאתנו מתן משאבים נוספים ואורך זמן ארוך יותר בעבודה עם נשים.

הגיל השכיח שמגיע אלינו זה גיל 35-40, טווח הגילאים שמגיעים לטיפול הוא 25-50, יש לנו קצוות של גיל 60, אבל ממש במתי מעט. קיימת מגמה של עלייה בקרב העולים ממגמות חבר העמים, הם יותר ויותר פוקדים את השרות. מסיבות כאלה ואחרות העלייה הזו מתעצמת, ואנו עומדים על 20% של מטופלים מחבר העמים.

מה אנחנו בעצם נותנים? אנו קודם כל מאתרים את המטופלים במקומות שהם נמצאים בהם ומאפשרים להם גמילה מיידית באמצעות פרוייקט שנקרא "יד חמה" שמתנהל בעיר הזאת כבר למעלה מ-8 שנים, זו השנה התשיעית, ואנחנו מאוד מודים שיש לנו את האמצעים ואת היכולת לתת את האפשרות הזאת לכל אדם שרוצה, בלי יותר מידי מסכים בירוקרטיים. אנחנו מטפלים באופן פרטני פעם בשבוע, לעתים פעמיים בשבוע, כמו שאמרתי קודם- האנשים האלה באים עם ערימות של בעיות, עם הסטוריה מאוד מאוד קשה- משפחתית, של פוסט-טראומות, שאנו חייבים לדעת לטפל בהן בצורה הכי הכי אינטנסיבית שאפשר. הטיפול נמשך עד שנה וחצי, לאחרונה משרד הרווחה האריך אותו לעד שנתיים.

במקביל לטיפול הפרטני אנו מקיימים טיפול קבוצתי, 15 קבוצות מתנהלות בה בעת במרכזי הטיפול, ועוד 17 במרכזי היום שדורית ציינה קודם לכן. מרכזי היום העירוניים פועלים- אחד מהם 5 ימים בשבוע, אחד מהם 3 ימים, הפעילות שלהם היא פעילות קבוצתית אינטנסיבית, משעה 08.00 בבוקר עד 14.30 בצהרים, כולל ארוחת בוקר וצהרים- לפעמים. כמובן שאנו מנסים גם לשלב אותם במקומות העבודה, הכשרה תעסוקתית, לימודים למי שיכול ומעוניין.

אנחנו מאפשרים גם בית חם. עבודה עם מכורים זה סוג של פיתוח משפחה, ופיתוח משפחה זה אומר שבעצם היחידות שלנו פתוחות לכל מטופל מעבר לשיחות הפרטניות, מעבר לשיחות הקבוצתיות, בזמני משבר, להם ולבני המשפחה שלהם, אנו בעצם משמשים להם סוג של פינה חמה או בית חם. חוגגים חגים ביחד, חוגגים ימי הולדת ביחד, מציינים כמובן ימי נקיון, שנות נקיון ביחד, והמימד הזה של הבית חם מאוד מאוד מוסיף לאוכלוסיה הזאת. אני יכול לומר שבמידה מסוימת, ולהבדיל מהמחלקות לשרותים חברתיים- שם ההתייחסות היא טיפה שונה, אנחנו – מתוקף זה שמחלצים את האנשים האלה מהרחוב- מפתחים סוג של משפחתיות, גם אתם וגם עם בני המשפחה.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 13
מתאריך ט"ו באב תש"ע (26/07/2010)**

- 15 -

מעבר לטיפול- בתפיסת העולם שלנו אנחנו רוצים להעניק להם חוויה שהיא מעבר לחוויה טיפולית. להעשיר אותם תרבותית, חנוכית, ואחד הפרוייקטים שאנו מנהלים כבר זה פרוייקט שנקרא "אוניברסיטה בעם". אנחנו בעצם חושפים את המטופלים ללימודים, מיני לימודים אקדמאיים. בשנה הראשונה הם למדו מינהל עסקים, בשנה שעברה הם למדו לימודי פסיכולוגיה. לשמחתי משולבים בזה 80 מטופלים שלנו מידי שנה, יש נשירה מסוימת, השנה נותרו 63 מטופלים, זה פרוייקט שעד היום לא עלה לנו אגורה. נתונים כמותיים: באגף מזרח מטופלים 125 בנקודת זמן. באגף מרכז צפון-120 בנקודת זמן, כולל הפעלה של מרכזי יום, באגף דרום יש לנו 140 מטופלים- כשבאגף דרום אנו בעצם נתקלים בקושי משמעותי לספק את המענה לכלל המטופלים. יש לנו אנשים שנמצאים בהמתנה. להימצא בהמתנה זה אומר שבעצם אין מטפל פרטני, אין מי שיאחז אותם באופן טיפולי, מעמיק ויסודי, ולצדו ישנן נשירות לפעמים כתוצאה מהעבודה הזאת. בעצם המשמעות היא שהמטופלים האלה- בין 35 ל-40 מטופלים, בנקודת זמן, ממתניים בין 6 ל-8 חודשים למטפל פרטני, דבר שהוא עם השלכות בעייתיות ביותר.

גב' זנדברג:

יש פה מבחינת מספר מטופלים על משרות.

מר בן ארצי:

כן. אנחנו עובדים לפי הוראת משרד הרווחה, שכמו שאמרתי קודם, היות שהמורכבות של הבעיות היא כל כך גדולה, והטיפול מצריך באמת השקעה אינטנסיבית, פעם או פעמיים בשבוע לפעמים, לאורך זמן, התקינה אומרת שעל כל מטפל במישרה מלאה יהיו 23 מטופלים באופן אינטנסיבי. זאת התקינה.

גב' אלטשולר:

אגב, זה המקום היחידי שיש בו תקינה.

גב' זנדברג:

כאשר את משווה את אגף מרכז צפון לדרום, יש יותר מטופלים על פחות משרות.

מר בן ארצי:

זו הנקודה.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 13
מתאריך ט"ו באב תש"ע (26/07/2010)**

- 16 -

גב' אלטשולר:

אני אסביר: באגף דרום היה לנו בשנים הקודמות קיצוץ, אז חסר למעשה תקן של עובד סוציאלי. אבל כמו שאתם רואים- רק בתחום הזה- בתחום של עבודה סוציאלית- יש תקינה. והפריבילגיה הגדולה מאוד של האנשים שמקבלים פה טיפול- 25-23 משפחות לעובד סוציאלי זו פריבילגיה גדולה. במחלקות אנחנו עובדים על 380 ממוצע קשישים לעובד סוציאלי ו-16 משפחות לעובד סוציאלי. תראו את הפערים, בגלל מורכבות הבעיות ובגלל שבאמת פה זכו לתקינה, שמשרד הרווחה מאוד עומד מאחוריה. כרגע אנחנו בבעיה ביפו.

אני רוצה רגע לעבור לתחום הבא, ואחרי זה כרמלה תגיד מה שיש לה לומר.

שיקום האסיר: אם בתחום של טיפול בהתמכרויות הרשויות הן הזרוע המבצעת של הממשלה והן בעצם עושות את הטיפול, בתחום של שיקום האסיר – מי שאמור לתת את הטיפול לאסירים ששוחררו על תנאי, וזה בדרך כלל חצי שנה או שנה, זה רש"א- זה הרשות לשיקום האסיר, שהיא רשות סטטוטורית שהוקמה על ידי הממשלה. הבעיה- שהרשות הזאת כשהוקמה, לא תוקצבה בהתאם. אבל לפי חוק, ויש לי פה את החוק, הבאתי את החוק, ככתבו וכלשונו, ואפילו מכתב שקיבלתי לפני מספר חודשים ממנכ"ל הרשות החדש, יש מנכ"ל רשות חדש, ד"ר חיים אילוז, והוא בהחלט לוקח את כל האחריות לנושא של שיקום האסיר, כי רש"א-הרשות לשיקום האסיר אחראית על הטיפול. אבל, המשפחות של האסירים נמצאות בתוך העיר תל-אביב-יפו ואנחנו, כזרוע מבצעת של הממשלה, של משרד הרווחה, מטפלים בכל המשפחות שזקוקות לטיפול, ובעיקר באוכלוסיות שיש בהן ילדים בסכנה ובסיכון. אי לכך הם מקבלים טיפול אצלנו. למרות שרש"א אמורה לתת את הטיפול הם מקבלים טיפול אצלנו. הקריטריון אצלנו, אנחנו נקדים כמובן טיפולים למשפחות שיש ילדים בסכנה, ובסיכון - יותר מאוחר.

מה הטיפול שאנחנו נותנים לשיקום האסיר: עובדי שיקום האסיר מטפלים באסירים משוחררים ובני משפחתם. הטיפול כולל שיחה פרטנית, בדרך כלל אחת לשבוע, סיוע במיצוי הזכויות של האסיר מול המוסד לביטוח לאומי ומשרד השיכון, טיפול קבוצתי, מתן תמיכה וייעוץ לאשת האסיר ולילדיה להתמודדות בחיי היום-יום, שוב- כמו שאמרת- בדגש על משפחות עם ילדים בסכנה ובסיכון. הקניית כלים להתמודדות עם הקשיים והצרכים הייחודיים המתעוררים עקב מאסר בן הזוג, בדרך כלל זה הגבר, בדרך כלל האסירים הם גברים הרבה יותר מאשר נשים, ואני תכף אתן לכם את הנתונים.

אנו גם עושים הרבה מאוד פעילויות- במסגרת ביקורים בספארי, ימי כיף, הפעלה של סטודנטים של פרי"ח לטובת ילדי אסירים, ימים בלונה-גל, הרבה מאוד תרומות, וגם העמותה שכרמלה עומדת בראשה- העמותה לשיקום האסיר, מסייעת בפעילויות מאוד נרחבות לטובת ילדי אסירי תל-אביב.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 13
מתאריך ט"ו באב תש"ע (26/07/2010)**

- 17 -

לגבי הנתונים: יש לנו בעיר 578 אסירים שנמצאים בבתי הכלא, 250 מתוכם ישתחררו במהלך 2010, ו-45% מהמשוחררים הם תושבי יפו-112 איש. מבחינת מצבת כח האדם שלנו: יש לנו 3 רכזי שיקום האסיר, אחד באגף דרום במשרה מלאה, באגף מזרח-משרה מלאה, ובאגף צפון-מרכז-חצי משרה. מבחינת העלויות: 1.5 מהמשרות האלה מועסקות באמצעות החברה למוסדות חינוך בעלות של 240,000 שח', משרה עירונית אחת מתוקצבת בעלות של 130,000 שח', ו-50,000 שח'- הקצאה לטובת העמותה לשיקום האסיר. יחד העירייה מקצה 420,000 שח' לטובת הפעילות לשיקום האסיר.

יש לנו קשיים, כמו שאמרתי, שמתמקדים באזור יפו, כי שם יש לנו הרבה מאוד אסירים משוחררים, ויש פערים גדולים יותר. יש לנו בעיה כרגע עם הרשות לשיקום האסיר, כמו שאמרתי, שאמורה היתה ב-2009, לפי הסכם שחתמה עם העירייה ב-2009 – להעביר 100,000 שח', ועדיין לא העבירה את ה-100,000 שח' האלה לעיריית תל-אביב-יפו, ולכן כרגע חצי משרה באזור אגף מזרח-אנחנו לא מממשים עד לקבלת הכסף. הרשות יודעת מזה, אנחנו ממתנינים לחוזה אתם על 2009, עוד לא על 2010.

גב' אגמי:

דורית, פני קבלו מייצג אותנו במרכז השלטון המקומי, הוא חבר בהנהלה שם יחד עם חיים, הוא החליף אותי.

גב' אלטשולר:

אני יודעת, הוא מאוד מעורב.

גב' אגמי:

בזמנו דיברתי גם עם חיים בנושא הזה, לפני שהוא נכנס, וכדאי שתנצלו את זה.

גב' להבי:

אפשר לשאול שאלה?

כאשר את מסתכלת על הנתונים כפי שהם הוצגו לנו, אנו רואים שבאגף מזרח וצפון יש 5 משרות עו"ס ובדרום 4, אבל נדמה כאילו המצב של המדריכים הטיפוליים-יש לך 3 משרות במזרח, בצפון יש לך 2 ובדרום יש לך 0.75 משרה על 140 מטופלים.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 13
מתאריך ט"ו באב תש"ע (26/07/2010)

- 18 -

גב' עוזרי:

על זה אנחנו רוצים לדבר, זה הנושא.

גב' להבי:

זה מה שקפץ לי לעין. אז זה הנושא.

גב' אבי-גיא:

שאלה: את אמרת ש-40% מהאסירים הם תושבי יפו, יש גם מידע על התפלגות בין יהודים ללא יהודים?

גב' אלטשולר:

אין לנו את זה פה, אנחנו יכולים להמציא את זה בקלות רבה.

מר בן ארצי:

אני יכול להגיד לך בדיוק,

גב' אבי-גיא:

כן, בערך.

מר בן-ארצי:

50%-50%. זה איזון שנשמר כבר כמה שנים טובות.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

זה לא איזון, זה רחוק מלהיות איזון. מאוד.

גב' עוזרי:

האמת היא שההצעה לסדר שלי היתה לפני כחצי שנה, כאשר אז נודע לי שבשכונת כפר שלם, בליבנה היתה בחורה בשם הדס שהיא היתה רכזת, והיא למעשה היתה מקבלת את כל אותם אסירים שאמורים להשתחרר ומלווה אותם, כי ללא זה הם פשוט לא יכולים להשתחרר, הם חייבים ליווי. ואז, חלקם נשארים בכלא, ולא תפסתי, כאשר אמרו לי את זה אמרתי שאני לא מאמינה, לא יתכן שאסיר ריצה את עונשו והוא לא ישתחרר כתוצאה מזה שאין מי שיקלוט אותו וילווה אותו. ואכן, זו אמת לאמיתה, כך הם פני הדברים.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 13
מתאריך ט"ו באב תש"ע (26/07/2010)

- 19 -

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

את מדברת על תקופת השליש, כלומר קיצור העונש.

גב' עוזרי:

קיצור העונש, כן.

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

הוא לא יושב אחרי.

גב' עוזרי:

לא. תקופת השליש. הוא מקבל את זה בתנאי שיהיה לו מלווה ומישהו,

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

בתקופת השליש.

גב' עוזרי:

בדיוק.

בזמנו, האמת היא שביקשנו חצי מישרה היות שהיא כבר פרשה, ומאז כבר עברה שנה. כשאני דיברתי בהצעה לסדר שלי זה היה בערך חצי שנה, ושנה כל האזור הזה נמצא ללא אף אחד שיטפל בנושא הזה. וחצי מישרה זה דבר הכרחי,

גב' אלטשולר:

את מדברת על אגף מזרח.

גב' עוזרי:

כן, אגף מזרח. שכונת ליבנה, כפר שלם ועוד כמה שכונות נלוות מסביב, אבל זה המוקד שצריך שם דחוף- דחוף-דחוף.

אני רוצה לומר לכם מבחינת המנכ"ל החדש חיים אילוז. הוא בא עם מוטיבציה, היו לנו אתו כמה שיחות וגם הזמנתי אותו אלי עם החברים – לראות איך אנחנו יכולים לסייע, אף על פי שזה הרשות לשיקום האסיר והם מחוייבים, פשוט מחוייבים בכל הנושא הזה. אבל היות שהוא עצמו עובד עצות, הוא תועה, הוא רץ בין כל המשרדים ולא מצליח לעשות כלום, את 2009 אפילו לא קיבלנו, את 2010 עדיין לא, לכן אמרתי- אין לנו ברירה, אלה תושבי תל-אביב, עם כל זה

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 13
מתאריך ט"ו באב תש"ע (26/07/2010)**

- 20 -

שלמעשה מי שאמור לסבסד את זה, וזה ידוע לנו, זה הרשות לשיקום האסיר, מהם אני לא רואה שום תועלת ושום איזושהי תקווה, בטח כשהם לא שילמו לנו את 2009. כך שאנו מאבדים לפחות חצי מישרה פה.

גב' אגמי:

למה הוא לא מוצא? לא הבנתי.

גב' עוזרי:

את יודעת מה? הוא אפילו רוצה לפרוש. הוא לא מסוגל.

גב' אגמי:

אני רוצה לומר לך שאני הייתי חברת ועדת מנהל שם, ויש תקציבים למקומות אחרים, העלתי את זה,

גב' אלטשולר:

זאת הבעיה. אני יכולה להקריא לכם שתי שורות שהוא כתב לי שהן רלבנטיות. הוא כתב לנו מכתב ב-6.5.2010, אחרי פנייה שלי אליו על תגבור כוח אדם. הוא כותב לנו: "אני מודה לך על מכתבך. מדובר בחוק שחוקקה כנסת ישראל, המטיל על הרשות לשיקום האסיר את האחריות לטיפול באסירים משוחררים בכל רחבי הארץ. אחריות זו לא לוותה בתקציבים מתאימים ועל כן אין ביכולתה של הרשות במצבה היום לעמוד בדרישות החוק. ברגע שיתקבל אישור משרד האוצר והרווחה להגדלת תקציב הרשות, נפעל להסדר החוב ולהגדלת מספר תקני רכזי שיקום האסיר בעיר תל-אביב יפו". זה מכתב שהוא כתב לפני 3 חודשים.

גב' עוזרי:

זה בנושא של הרשות לשיקום האסיר, אנו מודעים לזה ולא היתה - לא שיחה אחת ולא שתיים, ניסינו, אין מה לעשות. אז מה נעשה? נפקיר אותם? לא ניתן מענה? כי מי שצריך זה באמת- הם תושבים שלנו. לכן גם אמרתי- חצי מישרה לפחות, שלא יימשך המצב הזה שהם לא יקבלו את הטיפול, כי הם כבר ממש בשליש שלהם, צריכים לתת להם את ההזדמנות הזאת. זה לגבי אגף מזרח.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 13
מתאריך ט"ו באב תש"ע (26/07/2010)**

- 21 -

לגבי הסמים: הינו השבוע בסיור. מה שקורה ביפו, גם מדובר רק במשרה אחת, מה שלדעתי ולפי הצורך שראינו, ולפי השיחות שלנו עם הרכזים- צריך יותר. מה זה צריך יותר? אף פעם אין סוף לדברים האלה ואנחנו רוצים איכות טובה ורוצים טיפול נאות כמה שיותר במצבים האלה, ותארו לכם אותם דורית ויואב- איזה מצבים קשים. וכשדיברת על המשפחות יואב, זה לא בדיוק כמו שאמרת, כי המשפחות לא מקבלות את הסיוע כמו האסיר עצמו, הם פעם בכמה זמן מגיעים, אז זה לא סיוע ממשי למשפחות.

גב' אלטשולר:

הם גם מטופלות אינטנסיבית.

מר בן ארצי:

אלה שהן עם ילדים בסיכון וסכנה מקבלות טיפול אינטנסיבי.

גב' עוזרי:

אבל אני מדברת בכללי.

גב' אלטשולר:

לא, בכללי לא.

גב' עוזרי:

אז מה אני אומרת? מה אני באה לומר לאדוני ראש העיר, רון. כל כך הרבה צורך יש בעוד סיוע, אבל מה שדחוף זה ביפו, היות שלא יכול להיווצר מצב שיחכו אנשים מעל 40-35, וגם שמעתי מספרים הרבה יותר גבוהים. ומה שמשמע מכך רון-הם חוזרים פשוט לרחוב, ומי שמפסיד זה כולנו. ואין להם שום הזדמנות. כי עד שהם מגיעים למצב שהם מבקשים עזרה – זה לא פשוט. כשאחד כזה מגיע- אסור לנו שתהיה המתנה. אז עובד סוציאלי אחד ביפו, חצי משרה בכפר שלם ליבנה, זה אחד הדברים שאי אפשר, אי אפשר בלעדיהם, רון. בבקשה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

תראו חברים, אני רוצה להסביר כמה עקרונות של החיים.

המערכת הציבורית לא עושה את מה שצריך, היא עושה את מה שהיא יכולה. אחר כך יש את העניין של מי עושה ומה צריך לעשות. אי אפשר- כל פעם שהמדינה לא עושה משהו-שאינו אבוא ואחליף אותה. אני הודעתי ואמרתי את זה. ההפך הוא הנכון. אני לא מוכן להכנס ולעשות את

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 13
מתאריך ט"ו באב תש"ע (26/07/2010)**

- 22 -

העבודה במקום המדינה- גם במקום שיש צרות. בדיוק כמו שאני לא עושה הרבה דברים אחרים. אני לא מחזיק משטרה, המדינה מחזיקה משטרה. בחלק מהדברים אנו כבר עושים את זה, ועושים יותר מידי. הבעיה היא שאנו נמצאים במציאות שבה בכל מקום שאני נכנס- המדינה הולכת. זה לא שקורה-שכתוצאה מזה שאני נכנס -יש יותר. מקום שאני בא, שם היא הולכת. מה גם שהמדינה מסתכלת כל הזמן ואומרת- אם לך יש וחסר עכשיו בחצור הגלילית, איפה ניתן? בחצור הגלילית. לכן זו אשליה שאם אני אבוא במקום המדינה- יהיה יותר. לכן אנחנו בעקרון לא נכנסים בנעליה של המדינה, ההפך הוא הנכון. מה אנחנו עושים היום לגבי טיפות חלב? אנחנו, ואני פה מנהל מלחמה של 10 שנים להוציא את טיפות החלב מאחריותה של עיריית תל-אביב, הגענו מ-26 טיפות חלב למציאות שיש לנו 14 טיפות חלב, ואני מקווה מאוד שהמדינה תעביר את טיפות החלב- או לקופות החולים או למשרד הבריאות –לפי החלטתה.

גב' אבי-גיא:

זה לא החלטתה, בנובמבר בית המשפט.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

לא משנה, לפי החלטתה. בסוף לפי החלטתה. מדינת ישראל מספקת טיפות חלב בכל המדינה והיא צריכה לספק אותן גם בתל-אביב, והיא לא אמרה שהיא הולכת לספק אותן עד שאני לא באתי והנחתי להם את טיפות החלב לפתחם. עכשיו באים אלי ואומרים, חביבה אומרת לי-אבל הם לא יעשו שרות טוב כמונו. בכל דבר הם לא יעשו שרות טוב כמונו, בואו נתחיל לאפות לחם, אף אחד לא יאפה לחם טוב כמונו.

גב' אבי-גיא:

80 שנה זה היה טוב לתל-אביב. יש דברים שלא צריך להיפטר מהם, אתה יודע.

מר וולנד:

זה ויכוח שכבר,

גב' אבי-גיא:

לא, אם רון אומר אני לא יכולה לשתוק. אילמלא הוא היה אומר.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 13
מתאריך ט"ו באב תש"ע (26/07/2010)**

- 23 -

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

בסדר, את לא יכולה לשתוק אבל את עדיין טועה. זה לא שייך, להגיד- זה עדיין לא אומר שאת לא טועה. זה היה נכון עד הקמת המדינה מפני שלא היה שרות כזה, ומי שהחזיק את השרות הזה אז היה במדינת ישראל גם חוק חינוך שבמסגרתו הורים שילמו. מהיום שהמדינה החליטה שהיא עושה חוק חינוך חובה-המציאות השתנתה. גמנסיה הרצליה היתה פעם בית ספר פרטי- מי שבא ושילם, מי שלא שילם- לא היה. מדינת ישראל החליטה על חוק חינוך חובה, צרפה את גמנסיה הרצליה למסגרת חוק חינוך חובה, גמנסיה הרצליה חיה תחת חוק חינוך חובה. השתנה. גם העניין של מי צריך להחזיק טיפות חלב השתנה.

גב' עוזרי:

בואו נחזור לנושא שלנו.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

לא. לא נחזור, אני אחזור בזמני, למה? כי זה בדיוק רלבנטי לזה.

גב' עוזרי:

לא. זה דיני נפשות.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

וטיפות חלב זה לא דיני נפשות? ושוטרים זה לא דיני נפשות, ומצב הכבישים זה לא דיני נפשות, ומצב המדרכות זה לא דיני נפשות, ומצב המעקות בבתי הספר זה לא דיני נפשות?! שום דבר זה לא דיני נפשות, רק זה? אני חי עם דיני נפשות כל הזמן. כל הזמן! ותקני כיבוי אש זה לא דיני נפשות? והרחובות הצרים והמנופים שלא מגיעים לגבהים זה לא דיני נפשות? הכל זה דיני נפשות.

גב' עוזרי:

בתקציב ראיתי הרבה דברים שזה לא רק לא דיני נפשות, שזה מותרות אפילו, שבכלל הייתי מותרת עליהם.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

את צודקת. יש הרבה דברים שאפשר לבוא ולומר שנוותר עליהם, אלא מה- אנחנו חלוקים עליהם.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 13
מתאריך ט"ו באב תש"ע (26/07/2010)**

- 24 -

גב' עוזרי:

עושים סדר עדיפות- מה חשוב.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

נכון, נכון, אנחנו עושים סדרי עדיפויות. ומי שיבוא בצורה פופוליסטית ויעמיד לי את התאטרון הקאמרי מול,

מר ספיר:

בית חולים איכילוב.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

בית חולים איכילוב, השאלה אם הוא רוצה לחיות בעולם שבו יש כולו בתי חולים, ואין מסעדות, ואין תאטרון, ואין בתי קולנוע. אם הוא רוצה לחיות בחברה כזאת- זכותו. אבל אני לא בטוח שהחברה תהיה יותר בריאה, ויכול להיות שנצטרך עוד הרבה פסיכיאטריים, ותבואי ותגידי שזה דיני נפשות. וכשאני משקיע במדרכה- אני חוסך אנשים שמגיעים לבית חולים. ואם אני משקיע בחינוך אני מקטין, את בעצמך אומרת- אם נשקיע בחינוך נמנע מאנשים אולי להגיע למצב שבו הם מגיעים לזה. ולכן האיזונים האלה הם מצד אחד דבר שהוא בבחינת הכרעה לא ברורה, והדבר השני הוא- מי אחראי על מה. אני לא מוכן להתנדב, לא מוכן להתנדב לעשות דברים במקום המדינה- במקום שהכריעו. המדינה לא נותנת לי לקחת מס הכנסה. אני גם לא מוכן להתנדב לעסוק בבריאות. אני לא מוכן להתנדב לעסוק בבריאות, כי יש חוק בריאות במדינה הזאת ויש מס בריאות במדינה הזאת, ולוקחים אותו, והמדינה מתחייבת לתת בריאות. אם אני אבוא ואתנדב- זה יהיה על חשבון דברים אחרים, שגם הם חשובים לא פחות, והם בתחום אחריותי הישירה, ומתפקידי לממש אותם. ולכן כתפיסת עולם אני לא אבוא במקום המדינה אני מספיק עושה דברים במקום המדינה.

גב' עוזרי:

אבל יש לי הצעה בשבילך- מה אתה כן יכול לעשות רון: 70% מתוכם לא גרים בתל-אביב. 70%.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

הנה את אומרת לי,

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 13
מתאריך ט"ו באב תש"ע (26/07/2010)

- 25 -

גב' עוזרי:

או.קיי, אבל תן לי רק.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

הנה את אומרת לי, אני נותן שרות טוב- כולם באים אלי. אז מה את רוצה?
לא חסרים עובדים סוציאליים של תל-אביב.

גב' עוזרי:

תן לי להשלים משפט אחד בבקשה.
כמו שאמרת, אני לא רוצה להכנס בנעלי המדינה- כי הם יתחילו להתרגל וזה ימצא חן בעיניהם,
וכל דבר שאני אכנס-הם יצאו. אבל למה אתה לא אומר את אותו דבר לראשי ערים בכל הארץ?
כמו שבחיפה שואלים ראש-עיר אם יש לו מסוממים, אז הוא אומר- לא, כי תל-אביב קולטת את
כולם, עליה לרגל. 70%. אתה ראש עיריית תל-אביב. אם הינו צריכים לטפל אך ורק בנפגעים
ובחולאים ובמסוממים ובאסירים של תל-אביב, לא היינו צריכים, לא הייתי יושבת פה היום
ומבקשת ממך שום דבר, כי היה לנו מספיק. אנחנו באמת מקבלים, ואני גם ציינתי את זה ואמרת
שאתה הומניסט ממדרגה ראשונה, אבל לא על חשבון האסירים של תל-אביב, לא על חשבון
הנגמלים של תל-אביב. להגיד לראשי הערים, כמו שעכשיו אמרת לגבי המדינה, אני לא מוכן יותר
לקבל אף אחד משום מקום, שידאגו להם המדינה.

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

יש כאן איזו אי הבנה, אנחנו לא מטפלים בתושבים שהם לא תושבי תל-אביב.

מר בן-ארצי:

אני רוצה לסדר את הנתונים.

גב' עוזרי:

70%.

מר בן ארצי:

א. לא 70%, זה 50%.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 13
מתאריך ט"ו באב תש"ע (26/07/2010)

- 26 -

גב' עוזרי:

50%.

מר בן-ארצי:

ולא מדובר על האוכלוסיה שהצגנו כאן. מה שאת מזכירה זה האוכלוסיה שמקבלת מתדון, תחזוקת מתדון, או מתדון או סולוטקס, וזה לא אנחנו, זה משרד הבריאות. אנחנו הצגנו כאן נתונים של אך ורק בתל-אביב.

גב' אלטשולר:

אל תתבלבלי עם פרוייקט הרכבת. זה רק לגבי תל-אביב יפו. אני לא אסכים לטפל במישהו שהוא לא תל-אביבי.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני רוצה להסביר לך עוד דבר.

תראו, אנו עדיין לא חיים במקום שהכל מדובר- שחור ולבן. אנחנו נמצאים במציאות שבה, מציאות דינמית, מציאות שדורשת הכרעה. ילד בחינוך המיוחד שדורש התמחות ונמצא בשוהם, אין לו פתרון בשוהם, הוא ימצא את הפתרון בבית ספר של עיריית תל-אביב. אני לא עושה אפליה בין ילד בשוהם לילד בתל-אביב. 50% מהילדים בבתי הספר של החינוך המיוחד שלנו הם ילדים שמגיעים ממקומות אחרים. העובדה שזה עולה לי יותר- אני סופג את זה באהבה, אני לא בן אדם שאומר- אני לא עושה שום דבר. לא. יותר מזה: באותה מידה שאני נהנה מהעובדה שאני המרכז העיסוקי- אני מבין שיש לי יתרונות על ישובים שאין להם פתרונות. יש לי גם יתרונות.

גב' אלטשולר:

משרה זה 120,000 שח'.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אבל אני רוצה להסביר. אבל במקום שבו יש תקנים של המדינה, והמדינה התחייבה לתת את השרות, אז המדינה במטותא צריכה לתת את השרות, בין אם היא נותנת אותו פה ובין אם היא נותנת אותו בראשון לציון. דרך אגב, יש שרותים שהמדינה נותנת ותושב תל-אביב נוסע לראשון לציון כדי לקבל אותם, תושב תל-אביב, כי המדינה נותנת אותו שם, כי השרות הוא ארצי.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 13
מתאריך ט"ו באב תש"ע (26/07/2010)**

- 27 -

גב' עוזרי:

180,000 שח', זה מה שמדובר. 180,000 שח' שאנו פשוט, גם עם זה יהיה להם קשה. אני רוצה להגיד לך עוד משפט אחד, בבקשה, בבקשה. אני רוצה להגיד לך דבר-כשאני מדברת עם העובדים הסוציאליים ועם הרכזים- הם לא אומרים, הם לא מדברים, הם לא מעזים, אל תגידי שאמרנו לך שאנו צריכים. זה אחד הדברים שגם אמרתי, מה הם מפחדים לדבר? הם אמרו לי – כרמלה, משרה וחצי זה הדבר, אנחנו צריכים לפחות 3-4, אבל רק את זה כרגע, זה דחוף. 180,000 שח' רון?

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

כרמלה, אני צריך עוד מזכירה במשרד, זה חשוב מאוד.

גב' עוזרי:

אני אביא לך בהתנדבות מישהי, רון. במשרד ראש-העיר- כל אחד ירצה להתנדב. זה לא מצחיק, במשרד ראש העיר, כל אחד ירצה להיות לידו. 180,000 שח' זה כלום.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

תקשיבי, זה לא 180,000, זה לא 180,000. אני מספיק זקן בשביל לדעת שביום שיש את ה-180,000 האלה- את תתייצבי במשרדי או תשבי כאן ותספרי לי על 180,000 נוספים במקום אחר. ה-180,000 לא נגמר אף פעם. 180,000 לא פותרים לי מאות מליונים של כסף שאני צריך כדי לפתור בעיות בעיר הזאת. מאות מליונים של צרכים שאני צריך פה עכשיו בעיר. אני נותן מספיק אחיות באיכילוב? אז תבואי ותגידי למה אני לא נותן אחיות באיכילוב. לא חסרות אחיות באיכילוב? חסרות- נכון? למה אני לא נותן אותן? זה לא תושבי תל-אביב? אני לא נותן אותן מפני שבראות נותנת המדינה, לא מפני שלא חסר. דרך אגב, גם כשאני אתן עוד 100 אחיות באיכילוב תחסרנה אחיות באיכילוב.

גב' עוזרי:

לכן ביקשתי רק משרה וחצי. ובתקציב 2012 עוד משרה וחצי, בעזרת ה'.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני שמח שאמרת- בעזרת ה'.

גב' עוזרי:

זה מה שחשוב, באמת רון.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 13
מתאריך ט"ו באב תש"ע (26/07/2010)**

- 28 -

מר וולנד:

כרמלה, רק עצה מעשית: בפורום כזה לא מנהלים מו"מ.

גב' עוזרי:

אני לא מנהלת מו"מ. זה לא מו"מ. העליתי את זה כהצעה לסדר, בהתחלה אמרו לי- תעשי הצבעה, אמרתי- לא, אני אביא את זה להנהלה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

כרמלה, שמענו, הבנו, המצוקה קיימת, אנחנו מכירים בה, אנחנו נשתדל לראות מה אנחנו מסוגלים לעשות במסגרת התכנית של התקציב, במסגרת תכנית העבודה. אני כבר אומר- רבותי, רצונות, ומאווים, וצרכים – הכי קשים ישנם כל הזמן. תאמיני לי- יש לי כרגע ילדים שאין לי פתרון בשבילם. יש לי משפחות שאין לי קורת גג בשבילם. יש לי כרגע. וכל אחד עוד 100,000 שח' ועוד 50,000 שח' ועוד ועוד ועוד. את בעצמך הרי עושה דבר נפלא- מחלקת לאנשים אוכל כל חג, נכון? אני לא מכיר צרכים? מכיר.

גב' עוזרי:

מה התשובה? כן או לא, לא הבנתי.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

כרגע לא. התשובה היא כרגע לא. במסגרת תכנית העבודה נבדוק מה אנחנו יכולים לעשות.

גב' להבי:

בדיונים של התקציב.

גב' אלטשולר:

מחר יש דיון תקציב, את לא צריכה לחכות הרבה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

כאן, לאור זה שזה הועלה- אמרנו – נעלה את הנושא. פרסו לפנינו את הדברים, הסבירו איך הדברים עובדים, הסבירו על מה מדובר ומה קורה.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 13
מתאריך ט"ו באב תש"ע (26/07/2010)**

- 29 -

גב' להבי:

אני רוצה לומר משהו לזכותה של כרמלה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

את לא צריכה להגיד לזכותה, אני צריך להגיד לזכותה.

גב' להבי:

אני יודעת, אני יודעת שאתה הקשבת קשב רב.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

היא תגיד לזכותה ואני לא!?

גב' להבי:

אני רוצה לומר שכל אחד בא לפה עם איזושהי תפיסת עולם. וכרמלה- באמת פיה וליבה שווים במובן זה שהעשייה שלה למען אוכלוסיות חלשות, כמו שאתה אמרת, גם חלוקת מנות וגם כל מיני עשיות כאלה שהיא עושה כל השנים, עוד לפני שהיא הגיעה למועצה. אני לא רואה אותה מתערבת בהרבה מאוד דברים במערכת של הסה"כ הצרכים והאיזונים שמרכיבים עירייה מאוד גדולה. ואת הדבר הזה היא חרטת על דיגלה מהרגע הראשון שהיא נכנסה לתפקיד בתור יו"ר ועדת הסמים. ואדם שחורט על דגלו דבר אחד צנוע יחסית ביחס לכל הדבר הגדול שנקרא עירייה, אתה יודע- אתה יכול לומר- במערך האיזונים מול התרבות או מול החינוך או מול החינוך המיוחד, אתה צריך להבין אבל שכל אחד מגיע מתוך הכוס שהוא לקח לעצמו לשתות ממנה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני מבין את זה מצוין. אני מבין את זה מצוין. רציתי להציע שממערכת גני הילדים יתנו עכשיו 180,000 שח'. שם יש הרבה ופה יש מעט. לכן אני תמיד אומר- שמי שרוצה להיות טוב- שיביא את הכסף מהמקורות שלו.

לכן אני אומר שצריך להבין- שכשאני צריך לדבר, אני צריך לדבר מתוך ידיעת כל העובדות שאת מכירה. במה היא עוסקת, ואני מכיר את כרמלה לא מהיום שהיא חברת מועצה פה, היא לא צריכה ממך שתגיד לי על כרמלה. אבל כשמישהו בא ואומר- צריך להבין, אז אני אומר- תביני, תני לה ממקורות שלך.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 13
מתאריך ט"ו באב תש"ע (26/07/2010)

- 30 -

גב' להבי:

אני והיא נסכים ביחד,

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

תני מהמקורות של גני הילדים לטובת האסירים. רבותי, אני לא לוקח הביתה שום דבר, אני מחלק רק את מה שיש.

הישיבה נעולה

מנחם לייבה
מנכ"ל העירייה

גלילה בן-חורין
מזכירת מועצה
ע' מנכ"ל העירייה